

ВЛАДИМИР КОЛЕВ
„ДЕН ЗА НЕПАЗАРУВАНЕ“
АНТИБИОТИК СРЕЩУ
ШОПИНГМАНИЯТА

chitanka.info

В началото бе... лесно. И никой не помисляше за възможното наличие на един такъв модерен проблем — „шопингмания“. Каква ти мания за пазаруване?... Човечеството едва се изхранваше. Нормално беше, след слаба реколта, част от най-„необезопасената“ част от един народ да си отиде през студената зима просто от глад. Според Дик Менсън, човечеството се прощава със системния глад едва след Колумбовата експедиция и появяването по европейските земи на царевицата и картофите. Забележете къде живее човечеството според Менсън — в Европа, естествено... Но да не се заяждам — знае се, че англичаните обичат да центрират света върху собствения си пъп...

Погледнато по друг начин и през XX век хората пак умират от глад. И сега, през XXI-вия пак продължават да мрат из богатите на събития, но с бедни икономики африкански страни. Но да се говори за елементарен, физиологичен глад просто не е интересно. От наша си, европейска гледна точка. Нали и ние вече се броим за (почти) чиста проба европейци.

Подаграта е болест на аристокрацията през цялото средновековие до началото на XX в. На тия, които вечно се тъпчат и преяждат. Това е данъкът, който богатият плаща, за да се чувства нещо повече от жакерията и цървулковците.

Та... от наша си, европейска гледна точка, ние също като аристокрацията приключихме с глада. И можем да се тъпчем колкото коремите ни носят. За нас се грижат фирми гиганти, които ни подсигуряват винаги вкусни картофки с майонеза, месце и още милион вкусоти. Нищо, че този хранителен режим е не по-малко жесток за нас от подаграта за аристократите.

Но якото ядене още не е шопингмания. Или, поне се намира в основата на айсберга, наречен мерак за пазаруване.

Като същностен елемент, за съвършения западен свят на светата демокрация и пресветата пазарна икономика, се очертава един, меко казано сериозен проблем. Установено е, доказано е, безспорно е, че стресираният гражданин има възможност за избор между няколко механизма за антистрес. Единият например, е гълтане на хапчета. Другият е ходене при изповедник, пардон, психотерапевт. Психотерапевтът е човек, който е избрал за своя професия да бъде „кошче за душевни отпадъци“ срещу добро заплащане.

Третият, в тази условна класация е... ходенето на пазар. Отиваш, гледаш, обикаляш, мериш, съобразяваш, купуваш... А на другия ден си биеш о главата това, което си купил — например дрешката изглежда по един начин на снимката в журнала, но по друг на собствената ти фигура. Понякога намразваш огледалото.

Но, процесът на пазаруване действа разтоварващо. Като хапчетата и ходенето при психотерапевта. Затова, специалистите ви съветват — ами, щом ви разтоварва, купувайте бе хора. Нищо, че пазаруването за съвременния човек е като подаграта за френския аристократ. Купувайте! Това е то, критикуваното, но приятно за обитаване консумативно общество.

Но и шопингманията е като антибиотиците. Донякъде уж разтоварва, пък се оказва, че ни натоварва допълнително. Затова става модерен един мизерен девиз. „Поне някой дни не пазарувайте!“. Защото се осъзнава още един неизбежен ефект. Пазаруването е като яденето. От него се получава вид душевно затлъстяване и обездвижване.

„Да пазарувам! Или да не пазарувам!“ Дилема, не по-малко сериозна от Хамлетовата. Защо ли си спомням сцената с черепа на бедния Йорик?...

Публикация:
— „Рефлекс“, бр. 11/13.ІІІ.1991 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.